

και τὸ ἔδειξεν εἰς τὸν ἄλλον. ὅστις τὸν εὐαμβού-
λευσε νὰ τὸ καταπῆ, πρὶν μάθῃ αὐτὸ ὁ παν-
δοχεὺς, καὶ τὸν ὑποχρεώσῃ νὰ πληρώσῃ δεκαπλοῦν
τὸ γέυμα. ὅθεν ὁ νεὸς ἀμέσως τὸ κατέπιε μὲ μα-
γάλην του εὐχαρίστησιν. Ἀφοῦ δ' ἐγευματίσθη
καὶ ἐζήτησαν τὸν λογαριασμὸν, λέγει ὁ πρε-
σβύτερος τοῦ νεωτέρου "πλήρωσε καὶ ὁ ἐμὲ,
ἄλλως θέλω φανερώσῃν εἰς τὸν πανδοχέα τὴν
ὑπόθεσιν τοῦ ὀρνιθοπούλου, ὅθεν φοβηθεὶς ὁ
νεὸς ἐπλήρωσε καὶ διὰ τοὺς δύο, διὰ νὰ μὴν
πληρώσῃ τὸ δεκαπλοῦν.

Ὁ ἈΒΡΑΑΜ ΚΑὶ Ὁ Γέρον ἔθνικός.

Καθήμενος ὁ Ἀβραὰμ κατὰ τὸ σὺνθεσις αὐ-
τοῦ ἔξωθεν τῆς σκηνῆς τῶν περιμένων ξέρον τινα
διαβατῆν, ἴδε πλησιάζοντα γέροντα ἐπὶ τῆς βα-
κτηρίας αὐτοῦ στηριζόμενον ὑποδεχθεὶς δ' αὐ-
τον φιλοφρόνως, καὶ νύμφας τοῦς πόδας αὐτοῦ,
τοῦ ἠτοίμασε δειπνῶν παρατηρήσας δὲ τὸν γέ-
ροντα, ὅτι οὔτε πρὸ τοῦ δειπνῶν, οὔτε μετὰ δὲν
ἔκαμε οὐδεμίαν προσευχήν ἠρώτησεν αὐτὸν,
διατι δὲν ἐπροσκύνη τὸν Θεὸν τοῦ Θύρατοῦ.
Ὁ γέρον ἀπεκρίθη ὅτι ἐπροσκύνη τὸ πῦρ μό-
νον, καὶ δὲν ἐγνώριζεν ἄλλον Θεόν. Παροργι-
σθεὶς δὲ ὁ Ἀβραὰμ διὰ τοῦτο ἐδίωξεν αὐτὸν
καὶ τὸν ἐξέθασεν, ἀπροφύλακτον εἰς τὰ δεινὰ καὶ
κινδύνους τῆς νυκτός. Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν
δὲ τοῦ Γέροντος, ἔκραξεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀβραὰμ
καὶ ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ τὸν ξενισθέντα γέρον-
τα, ὁ δὲ ἀπεκρίθη, ἐδίωξα αὐτὸν, διότι δὲν ἐ-
προσκύνησε ΣΕ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ εἶπε, ἐγὼ τὸν
ὑπέφερον ἑκατὸν ἡδὴ ἔτη, λατρεύοντα τὸ πῦρ
καὶ ὄχρεμέ, οὐ δὲ οὔτε μίαν νύκτα δὲν ὑπέφερες
αὐτὸν, ἐγὼ οὐδὲ σὲ ἐνόηλησε;

Ἐκ τούτου λοιπὸν θεωροῦμεν, ὅτι, ὁ Θεὸς
θέλει, νὰ περιποιούμεθα νὰ βοηθῶμεν καὶ ν' ἀ-
γαπῶμεν, ὅλους ἐξ ἴσου τοὺς ἀνθρώπους, ἀνε-
θρησκευτικῆς διακρίσεως.

ΤΑ ΡΩΣΣΙΚΑ ΠΑΡΑΣΗΜΑ.

Τὰ Ρωσσικὰ παράσημα εἶναι τριῶν εἰδῶν.

Α. Παράσημα αὐλικὰ, (de Cour).

Β. Παράσημα ἀξίας [de Mérite].

Γ. Παράσημα Ἐκκλησιαστικά.

Τὰ αὐλικὰ παράσημα εἶναι κατὰ βαθμολογίαν τὰ ἐ-
ξῆς. α. Τὸ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέα, ἀποδιδόμενον εἰς ἠ-
γομόνας καὶ πολλὰ ἐπισήμους ἄνδρας, συστήθην ὑπὸ
τοῦ μεγάλου Πέτρου, τὴν 11, Δεκεμβρίου 1698.
β. Τὸ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, συστήθην ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ
κατὰ τὴν 25 Νοεμβρίου 1714 πρὸς τιμὴν τῆς συζύ-
γου του Ἄννης, δίδεται δὲ μόνον εἰς γυναῖκας. γ. Τὸ
τοῦ Ἀλεξάνδρου Νέβου, συστήθην ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Πέ-
τρου κατὰ τὸ 1722. εἰς μνήμην τοῦ πρίγκιπος Νόβ-
γοροδ καὶ τῆς νίκης αὐτοῦ κατὰ τῶν Σουηδῶν παρὰ τῶ
πιταμῶ Νήβα καὶ διανεμηθὲν πρῶτον ὑπὸ τῆς Αὐ-
τοκρατορίσεως Αἰκατερίνης μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀν-
δρός τῆς δίδεται δὲ εἰς πολλὰ ἐπισήμους ἄνδρας, δ'.

Τὸ τῆς Ἁγίας Ἄννης, συστήθην ὑπὸ τοῦ δουκὸς Κα-
ρόλου Φρεδερίκου τοῦ Χολσταίν-Γοτόρπ (πατρὸς τοῦ αὐ-
τοκρατορὸς Πέτρου τοῦ γ.) κατὰ τὴν 14 Φεβρουαρίου
1735 εἰς τιμὴν τῆς συζύγου του Ἄννης, θυγατρὸς τοῦ
μεγάλου Πέτρου. Τὸ παράσημον τοῦτο ἐκηρύχθη ὑπὸ
τοῦ Παύλου Α. κατὰ τὸ 1796 παράσημον ῥωσσικόν,
ἀπονέμεται δὲ εἰς Κυρίας.

Τὰ παράσημα τῆς ἀξίας εἶναι α. τὸ τοῦ Ἁγίου Βλα-
διμήρου, ὑπὸ τῆς Αἰκατερίνης Β' τὴν 22 Σεπτεμβρίου
1782, συστήθην, δίδόμενον εἰς ἔχοντας ἐκδουλεύσεις,
στρατιωτικὸς καὶ πολιτικὸς ὑπαλλήλους. β. τὸ τοῦ
μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, συστήθην ὑπὸ τῆς Αἰκατε-
ρίνης Β' κατὰ τὸ 1763, ἀπονέμεται δὲ εἰς ἐξόχους
στρατηγούς, καὶ ἄλλους ἀξιωματικούς.

Τὸ ἐκκλησιαστικὸν παράσημον, εἶναι τοῦ Ἁγίου Ἰω-
άννου, τοῦ ὁποίου προστάτης [Protecteur] εἶναι ὁ Αὐτο-
κράτωρ δίδεται μόνον εἰς Ἐκκλησιαστικούς.

Ἐκτός τῶν κυρίως Ῥωσσικῶν τούτων παρασήμων ὑ-
πάρχουσι καὶ τὰ ἐξῆς. παράσημα τοῦ θρόνου τῆς Πο-
λωνίας.

Α. Τὸ τοῦ Στανισλάου Πονιατόφσκη, συστήθην τὴν
7 Μαΐου 1765 μετὰ τοῦ ὁποίου εἶναι συνδεδεμένον ἀ-
ναποσπάτως τὸ τάγμα τοῦ Λευκοῦ Ἄετος, συστήθην ὑπὸ
τοῦ Ἐ. Βλανόδου κατὰ τὸ 1325.

Β. Τὸ στρατιωτικὸν παράσημον τοῦ Βασιλέως Πο-
νιατόφσκη, συστήθην τὸν Μάϊον 1791.

Ὡς τὰ φυτὰ τὸν στόμαχον πρόσχε νὰ ποτιζῆς,
Ἄλλὰ ποτὲ μὲ πλησμονὴν νὰ μὴ καταποντιζῆς.
Δὲν τρέφουσι τὸν ἄνθρωπον ὅσα ἀποθηκεύει,
Ἄλλ' ὅσα εὐκολότερον ὁ στόμαχος χωνεύει.

Τὴν ζῶν καὶ τὴν ὑγίαν συντηρεῖ μὲν ἡ τροφή,
Κατατρέχει δὲ καὶ κόπτει αἰωνίως ἡ τρυφή.

ἔχων τοὺς πόδας σου θερμούς, τὴν κεφαλὴν δὲ κρύαν,
Καὶ τὴν κοιλίαν ἐλαφρὰν, ἅ τρου δὲν ἔχεις χρεῖαν.

Αἱ ἀπυρίαι γίνονται διὰ τῆς ἀεργίας,
Αἱ κακουργαίαι δ' ἔπειτα διὰ τῆς ἀπορίας.

ἘΠΙΓΡΑΦΗ

Εἰκόρος τιρὸς τοῦ Κεραή.

Ἐλλάς τὴν σὴν εἰκόνα, ἀθάνατον ὄραν βουλομένη,
Σοῦ μὴ διδόντος, χερσὶν Ἑλλήνος ζωγράφου ὑφῆρπασε.

Ἄγγλος τις περιηγητὴς, ὡς λέγουσιν αἱ ἐφημερίδες,
ἀνεκάλυψε νεωστὶ τὸν τάφον τοῦ Ἡρακλείωνος, ὑπασπι-
στοῦ καὶ ἐπιστηθίου φίλου τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου,
ἐν Ἐκβατάνοις (Ιμαδάν) τῆς Μηδίας, ὅπου ἀπέθανε καὶ
ἐνταφιάσθη λαμπρῶς κατὰ τοὺς ἱστορικούς.

ΠΕΡΙ ΣΦΥΓΜΟΥ.

Σφυγμὸν λέγοντες δὲν ἐννοοῦμεν, εἰμὴ τὴν κίνησιν,
ἢ τὸν παλμὸν τῆς καρδίας, τὸν ὁποῖον αἰσθανόμεθα εἰς